

те. Но Петаръ позна лѣжѣ-тѣ мѣ, и перво изблочи мѣж-атъ, послѣ и женѣ-тѣ, и двоица-та умрѣха отъ страхъ. Тока кѣто видѣха дрѣги-те, сички-те сѣ обладаха отъ страхъ и ужасъ, за това никой не дерзаше да скрие нѣщо отъ притажаніе-то си.

Но понеже сѣ принѣждакаха отъ това Апостоли-те да пристѣватъ на трапезы-те, а отъ това да става возбраненіе въ поученіе-то, за това, избраха за това слѣбѣванѣ седмь діаконы, и тѣи бѣха: Стефанъ, Филипъ, Прохоръ, Никаноръ, Тимонъ, Парменъ и Николай Антіохійскій, на кои-то сѣ положиха Апостоли-те рѣцѣ-те, и помолихасѣ заради тѣхъ: но отъ тѣа Іудеи-те убиха сѣ каманѣ Стефана, и на това убійство бѣше истина-та причина, защото имъ затвори сѣ мѣдрость-тѣ сѣ устѣ-тѣ въ сички-те припираніѣ: обвинѣваха же Стефана, защото хѣли и Мойсеѣ и Бога, и той стана прѣвъ мѣченикъ, кой-то умра за Хрїста.

Поставиха же Апостоли-те и єпископъ на Іерѣсалимска-та цѣрква, Іакова брата Господна, когото роди Іосифъ отъ пѣрва-та сѣ жена, кол-то имаши преди да сѣ обрѣчи за дѣвѣ Маріѣ, и той бѣше пѣрвый єпископъ Хрїстіанскій.

Понеже Іудеи-те гонаха цѣрквѣ-тѣ Іерѣсалимскѣ, дрѣги-те ученици-те сѣ распраснаха въ стѣрны-те Іудейскы и Самарійскы, а Апостоли-те останаха въ Іерѣсалимъ. Нѣкой же Савлъ Тарсанинъ, толкова бѣше непріѣтель на вѣра-та, цѣто влазаше въ каѣнѣ-тѣ на вѣрны-те, и влачещи въ затворъ, колко-то намѣ реши. А кѣто пріе дозволеніе отъ Архіереи-те Іудеи-